

EDITIE 48

**Festival
Dag in
de
Branding**

**Za 26 mei
Den Haag**

**NIEUWE KERK / THE GREY SPACE / KORZO
DAGINDEBRANDING.NL**

Festival Dag in de Branding

In tien jaar is het Haagse festival Dag in de Branding uitgegroeid tot een van de meest toonaangevende festivals voor nieuwe muziek in Nederland. Vier keer per jaar organiseert Dag in de Branding een afwisselend en spraakmakend programma op verschillende locaties in Den Haag. Het festival toont de actuele ontwikkelingen in de klassieke en geïmproviseerde muziek, het muziektheater, de jazz en popmuziek, opera en elektronica. Samengesteld door de partners van het Huis voor de Nieuwe Muziek.

Festival Dag in de Branding in 2018/2019:

vr 5 en za 6 oktober 2018
za 24 november 2018
za 30 maart 2019 ism Rewire
za 25 mei 2019

Kaartverkoop

Losse kaarten voor alle concerten zijn verkrijgbaar bij de zalen. Voor studenten gelden aantrekkelijke kortingen; zie daarvoor de websites van de concertzalen. Bij Dag in de Branding kunt u tegen voordelig tarief passe-partouts bestellen per editie.

Samenstelling en tekstbijdragen:
Jacqueline Oskamp
Engelse vertaling: Egbert van Heijningen
Vormgeving: Studio Het Mes
Druk: Impressed, Pijnacker

Festival Dag in de Branding

Curator: Saskia Lankhoorn
Zakelijke leiding: Caroline Bakker
Productieleiding: Ellen Geertse
Productiemedewerkers: Jolanda de Heus,
Stephan van Steenveldt
Marketing: Dieke van der Spek / Iudieke.nl

Johan Wagenaar Stichting

Postbus 13 671
2501 ER Den Haag

dagindebranding.nl

Nieuwsbrief

Als nieuwsbrief-abonnee blijft u automatisch op de hoogte van alle programma's en bovendien profiteert u van speciale vroegboek-kortingen. Meld u aan en ontvang altijd de actuele informatie over onze concerten: dagindebranding.nl

English

In the space of ten years the Dag in de Branding Festival has grown into one of the most pre-eminent festivals for new music in the Netherlands. Dag in de Branding organizes four one-day programmes a year, where concerts are put on at various locations in The Hague. The festival reflects current developments in classical and improvised music, in music theatre, in jazz and pop music, as well as in opera and electronic music. Saskia Lankhoorn is the curator of the festival since the summer of 2017. Information and tickets: dagindebranding.nl/en

Festival Dag in de Branding 2018/2019
wordt mede mogelijk gemaakt door:

Partners Dag in de Branding:

KORZO

Koninklijk
Conservatorium
Den Haag

GAUDEAMUS

Festival Dag in de Branding Editie 48 Zaterdag 26 mei 2018

Tijdens de mei editie van Festival Dag in de Branding gaan we langs de rafelranden van het traditionele concertritueel. Musici tasten nieuwsgierig nieuwe mogelijkheden op hun instrumenten af. Componisten begeven zich op het gebied van theatrale installaties en meditatieve drones. Het publiek geniet op zaterdag 26 mei zowel in huiskamers, kelders, galleries als concertzalen van de presentatie waar dit alles uiteindelijk toe leidt: namelijk de spannende en geheimzinnige klankwereld die de muziek van nu te bieden heeft.

'Jonge componisten die out-of-the-box denken en daarbij graag het publiek willen omringen met nieuwe geluiden, daar kies ik voor bij deze editie van Festival Dag in de Branding. De eigen(wijze) klankwereld van deze componisten spreekt me erg aan. Zij durven iets nieuws te doen en ik laat u dat graag horen op vernieuwende plekken zoals kelders, galleries en bijzondere opstellingen', aldus curator Saskia Lankhoorn.

During the May edition of Festival Dag in de Branding we explore the boundaries of the traditional concert ritual: musicians curious to see how far they can push their instruments and composers entering the domains of theatrical installations and meditative drones. On Saturday 26 May, audiences gathering in living rooms, basements, galleries and concert halls are able to enjoy the fruits of these explorations: the equally exciting and mysterious sounds that make up the music of now.

'Young composers who think outside of the box, who want to immerse their audience in a whole new sonic experience – they are the ones I choose to present in this edition of Festival Dag in de Branding. I like how these composers are wholly independent in the way they create their universe. They are not afraid to push the boundaries. I'm happy to be able to share this with you in places that are just as unusual, like basements, galleries and other special settings,' says curator Saskia Lankhoorn.

Locaties

NIEUWE KERK
Spui 175

De deuren zijn open vanaf 13.45 uur. Om 14.15 uur begint in de **foyer** een korte prikkelende introductie. Muziekverteller Brechtje Roos verzorgt een praktische voorbereiding op het concert, met context en luistertips. U hoeft hiervoor niet apart te reserveren. De deuren naar de zaal gaan een kwartier voor aanvang van het concert open (14.45 uur).

THE GREY SPACE
Paviljoensgracht 20

U kent deze locatie misschien nog als de Vrije Academie of Gemak. Na afloop van de concerten in The Grey Space vindt daar ook het **festivaldinerbuffet** plaats. Het diner wordt vandaag voor u verzorgd door Haagse Hapjes.

KORZO
Prinsestraat 42

Het concert van 20.15 uur vindt plaats in de **Zaal**, het concert van 21.30 uur in de **Studio** van het Korzo theater.

Living (Room) Music

Elke maand organiseren we een huiskamerconcert, waar mensen in een intieme setting kennismaken met de muziek van nu. Wilt u ook uw vrienden en kennissen inspireren met nieuwe muziek, of weet u een mooie locatie in Den Haag, neem dan contact met ons op via info@daginebranding.nl

Programma

14.15 NIEUWE KERK

Prikkelende introductie op het programma door muziekverteller Brechtje Roos

15.00 NIEUWE KERK

The Fringe Guitar Project
Barbara Ellison
– *Instrumental Phantoms #29*
Maya Verlaak – *Prowess*
Marina Poleukhina
– *Tiny little area dedicated to the piece*
Pete Harden en studenten van de Academy for Music and the Performing Arts in Tilburg

17.00 THE GREY SPACE

Petra Strahovnik – *Four Souls*
Dmitri Kourliandski – *Maps of non-existent cities. Bludenz*
Matangi Quartet

Barbara Ellison (solo performance)
– *Vocal Phantoms*

20.15 KORZO

Geneviève Murphy (solo performance)
– *Something in this Universe*

21.30 KORZO

Petra Strahovnik – *Amaranthine*
Saskia Lankhoorn, piano

15.00 NIEUWE KERK

The Fringe Guitar Project

Barbara Ellison – *Instrumental Phantoms #29*

Maya Verlaak – *Prowess*

Marina Poleukhina – *Tiny little area dedicated to the piece*

Pete Harden en studenten van de Academy for Music and the Performing Arts in Tilburg

In *The Fringe Guitar Project* wordt de luisteraar ondergedompeld in een fysieke klankomgeving die is opgebouwd uit nieuwe noten, architectuur en akoestiek – en vooral veel gitaren.

Marina Poleukhina, Barbara Ellison en Maya Verlaak presenteren spiksplinternieuwe stukken. Ieder op hun eigen manier bewegen zij tussen bestaande genres: elektronica en improvisatie, conceptuele en performance-kunst, punk en klassieke muziek.

Barbara Ellison presenteert ‘een ritualistische performance’ voor een veelvoud aan gitaren. Ellison maakt gebruik van de ervaring die ze opdeed met het stuk *In-between moments, een sonisch landschap voor 10 geprepareerde gitaren*, dat ze in 2007 voor het Outputfestival in Amsterdam schreef. ‘Ik heb gekeken welke technieken toen goed werkten en hoe ik die principes verder kan ontwikkelen.’

‘De gitaren zullen niet klinken als gitaar. Ik stel me een krachtig geluid voor, maar toch delicaat, een tapijt van stemmen, waarvan sommige naar de oppervlakte komen en weer verdwijnen – kleine punten die met elkaar interacteren. Geen massief geluid, maar vriendelijk, meditatief. En buitenaards. Zoals een gamelan. Na de eerste repetitie besluit ik wat wel en niet effectief is, daarna ontwerp ik een structuur en maak ik de partituur.

Ik werk met simpele uitgangspunten, maar omdat het zoveel gitaren zijn, ontstaat er vanzelf complexiteit.’

De etiquette in de concertzaal dicteert dat het publiek zich zo stil mogelijk houdt – hoesten, fluisteren, rommelen zijn geluiden die als storend gelden. In *Prowess* roept **Maya Verlaak** het publiek op juist flink van zich te laten horen. Voorbeeld is de gewoonte bij popconcerten om waardering voor het optreden te uiten met een luid ‘Woo!’ In haar stuk *A Hard Day’s Night* uit 2016 voor gitaar solo draagt Verlaak de gitarist op net zo lang te wachten tot iemand uit het publiek ‘Woo!’ roept. Op dat moment treedt een zelfontwikkeld computerprogramma in werking dat de toonhoogtes in de schreeuw analyseert en die relateert aan het meest verwante Beatles-akkoord. Bijvoorbeeld een D-akkoord, dat de gitarist vervolgens weer oppikt.

In *Prowess* borduurt zij voort op de rol van het publiek als co-creator van de muziek. In de klassieke concertzaal klinkt er vooral bijval als de partituur erg moeilijk is. Verlaak: ‘Kan ik een publiek voor hedendaagse muziek zo ver krijgen ‘Woo!’ te roepen voor virtuositeit? Of om naar mij, de componist, te roepen – gewoon omdat ik een groot ‘Woo!’-bord vasthoud? Want wie ben ik nog, als het publiek

The Fringe Guitar Project in De Doelen, Rotterdam, foto's Rob Hogeslag

creëert en de muzikant uitvoert?’ Terwijl de muzikanten wachten op een bijdrage uit de zaal, spelen ze een partituur om in de juiste concentratie te komen: een zeer complex luisterspel op de harmonieën (d.w.z. elektrische brom) van hun eigen versterkers.

De Russische **Marina Poleukhina** is niet alleen componiste, maar ook improvisator. Dat verklaart dat zij muziek opvat als iets dat veel meer is dan alleen klank: ‘Muziek is een permanente ademhaling en voortdurende actie, ze omvat de leegte van de ruimte en de volheid van eenzame objecten, die rondbewegen of stilstaan. Aandacht is het raamwerk dat maakt dat elementen als klank, schuurpapier, licht of een gebaar ook tot de muziek horen... Dat is allemaal onderdeel van mijn muzikale taal. Als ik improviseer op de gitaar met behulp van een draad, kan die draad breken. Deze instabiliteit van het geluid schept een bijzonder systeem van relaties tussen mij, de draad, de snaar, de ruimte en de aanwezige mensen. Waarom ik bepaalde muziek speel of schrijf, weet ik niet. Zij dient zich zo aan – en dat intrigeert me, want het brengt me altijd ergens waar ik nog niet geweest ben.’

In *Tiny little area dedicated to the piece* is het gitaarensemble opgedeeld in verschillende groepen die elk op een andere manier de snaren met een strook tape bespelen. Musicus, instrument en ruimte staan in een precare relatie tot elkaar, aldus Poleukhina, ‘een interactie die tegelijkertijd integreert en desintegreert’. Het publiek mag door de ruimte lopen om het stuk in zich op te nemen.

Gitaristen: Gabriel Amaro, Santi Basante Arias, Boy Bol, Michael van Dijk, Barbara Ellison, Jan Foote, Andres Garcia Biasco, Pete Harden, Jon van Mulders, Johan Timmermans, Erik Verberne, Arne de Wit.

With the thrum and strum of a small army of electric guitarists, *The Fringe Guitar Project* makes architectural spaces reverberate with new sounds. An immersive sonic and physical environment combines elements of newly composed music, architecture and acoustics. Three composers create inter-disciplinary worlds through which the audience navigates. Especially for this project, Barbara Ellison, Marina Poleukhina and Maya Verlaak wrote brand-new works that each exist on their own terms and in-between existing genres – electronics and improvisation, conceptual and performance art, punk and classical music.

The Fringe Guitar Project is a production of Ensemble Klang in association with the Academy of Music and Performing Arts, Tilburg

Barbara Ellison: ‘This will be a new work in my series of *Instrumental phantoms works* (composing sonic phantoms) for multiple prepared string instruments. The guitars will be ‘prepared’ and amplified in a composition to create a strange and playful ritualistic repetitive trance inducing performance. I work with many techniques to achieve an intriguing hypnotic sound using instrument ‘preparation and techniques of composition such as detuning, repetition, persistence, endurance, highlighting and accentuation. This is not an installation, but will be scheduled composed performance – setup in a space where the audience will be surrounded by the musicians.’

Maya Verlaak: ‘I compose music because I enjoy the reflection processes that come about. I’m a composer who likes to work with the given context: we work in a funny world with a history of etiquettes and conventions. I like to focus on particular elements in a given context, question them and turn them upside down! In doing so,

Barbara Ellison, foto Rob Hogeslag
Maya Verlaak, foto Stuart Leech

I make the audience and performers to do the same. Occasionally, this is done by ridiculing the questioned material.

Prowess is a development of my work: *A Hard Day's Night* for solo guitarist. This work started with an observation: A contemporary music audience rarely shouts ‘Woo!’ out of appreciation to a performer, but it does happen at a Rock/pop concert. An audience at a Beatles concert, was so loud, you couldn’t even hear the music anymore, instead, the audience created the music with their excitement! In my *A hard Day's Night*, I asked a solo guitarist to wait until someone would shout: ‘Woo’. A self-build computer program would analyse the pitches in the shout and relate the analysed sound to a most closely related Beatles chord.’

Marina Poleukhina: ‘Music for me is more than just a sound. It is a permanent breathing and constant action, that consists the emptiness of the space with the fullness of lonely objects, that move around or passively stand. The attention here is like a frame that

can include the things as a sound, sandpaper, light or gesture... All of it is part of the musical language – when I improvise on the guitar using a thread of capron, the thread might break. But this instability of the sound creates a particular system of relationships between me, the thread, the string, the space and the people around. I never know why I’m playing or writing the music. It just appears in this way – this very intriguing way, that brings me always somewhere, where I have not yet been.

In *Tiny little area dedicated to the piece*, a fragile shape of relationships appears between the object and the guitar, between the guitar and the performer, between the performer and the space. Here, the instrument is a combination of tiny details. It expresses itself in different situations of interaction, which at the same time integrate and disintegrate.’

Barbara Ellison

*‘Daarmee wilde ik doorgaan:
een geheimzinnige klankwereld én
direct contact met het materiaal.’*

‘Ik was altijd ‘in between things’, zegt Barbara Ellison (Ierland, 1973) over haar artistieke carrière. Opgegroeid in een muzikaal gezin waarin veel klassieke en Ierse volksmuziek klonk, besloot ze op haar zestiende naar de kunstacademie te gaan. Hoewel ze was gespecialiseerd in beeldhouwen, kreeg ze een baan bij het eerste instituut in Ierland dat was toegespitst op nieuwe media. ‘In de jaren negentig gaf ik lezingen en workshops aan kunstenaars over de technologische ontwikkelingen op het gebied van nieuwe media en de rol van het internet.’

Totdat ze een werk hoorde van Donnacha Dennehy, die videobeelden combineerde met stadsgeluiden en akoestische instrumenten. Dat vond ze zo inspirerend dat ze besloot de master Music and Media aan het Trinity College in Dublin te volgen: ‘Daar begon ik met componeren en raakte mijn beeldende werk weer op de achtergrond. De stap naar sonologie in Den Haag was heel natuurlijk, maar een doorsnee sonologiestudent werd ik niet. Het interessantst vond ik het contact met de muziekstudenten aan het conservatorium.’

‘Het keerpunt was toen ik werd uitgenodigd om in een oude watermolen in Rotterdam iets te maken. Ik had zes musici en een stel microfoons om de geluiden en de ruimte mee te versterken. Er lagen betonnen blokken en met metalen spaken kerfde ik daar cirkels in. Dat bleek een vreemde, onwereldlijke klankstroom op te leveren. Door het geluid te versterken ontstond een rituaalistische performance. Op dat moment wist ik dat ik daarmee wilde doorgaan: een geheimzinnige klankwereld én direct contact met het materiaal.’

En zo vond Ellison haar eigen onderwerp, de zogeheten *Sonic Phantoms*. Het zijn spoken of geesten – klankillusies die oprijzen uit het klankmateriaal. Ze spreekt van *Vocal Phantoms* als de stem de basis is, van *Natural Phantoms* als ze natuuroptnamen gebruikt, van *Harp Phantoms* als de harp het uitgangspunt is (zoals bij haar samenwerking met de experimentele harpist Rhodri Davies), enzovoorts.

‘Deze stukken hebben een paar gemeenschappelijke karakteristieken: repetitie, volharding, het accentueren van bepaalde patronen en *noise*-velden, een extra laag die een gevoel van ambiguïteit veroorzaakt. Ik beschik zo over een weefsel waaruit ik draden kan trekken die een ‘phantasmatic quality’ hebben. Na verloop van tijd duikt zo’n *phantom* op. In een van de harpstukken klinkt een repetitief patroon, maar opeens hoor je bijvoorbeeld een woord! Dat komt door de herhaling, door de ruis die een ambigue sfeer schept en doordat je brein geneigd is iets betekenisvols toe te kennen aan ondefinieerbare signalen. Als je dan een kleine hint krijgt, ga je stemmen horen’, zegt Ellison, die de luisteraar in een nieuwe klankomgeving binnenvoert. *In between worlds!*

Dmitri Kourliandski;
Matangi Quartet,
foto Ger Adrichem

17.00 THE GREY SPACE

Petra Strahovnik – *Four Souls*
Dmitri Kourliandski – *Maps of non-existent cities. Bludenz*
(Strijkkwartet #2)
Matangi Quartet

Barbara Ellison (solo performance)
– *Vocal Phantoms*

Dark poet

I became dark,
Only four pictures left,
Only four souls, swiped together in one sack
full of holes.
He's scattering pictures on the road.
They fall in the puddles and fade,
losing their images,
What is left is a paper shinning out
blackness.

Primož Markočič
(vertaald naar het Engels door Aljaž Šon)

Petra Strahovnik (1986) schreef *Four Souls* met het gedicht *Dark poet* van haar land- en leeftijdgenoot Primož Markočič in haar achterhoofd. 'Hij is een vriend van mij. Hij is introvert en niet zo bekend, maar hij schrijft veel.' Aldus Strahovnik. 'Dit gedicht stelt vragen over wie je bent, wat het bestaan betekent – existentiële vragen.' Strahovnik benadert de vier strijkers als

vier individuele personen. Het stuk bestaat uit vier keer twee minuten. Met andere woorden: vier delen met steeds een andere hoofdpersoon. 'Het gaat over identiteit', vertelt ze. 'Toen ik dit componeerde, hield ik me bezig met het gezin waaruit ik kom: mijn ouders en mijn zus. Ik stelde me ons viereen voor: vier personen die met elkaar communiceren, maar in wezen elkaar niet echt kennen. En ken je jezelf eigenlijk wel?'

Maps of non-existent cities. Bludenz is het tweede strijkkwartet van de Russische componist **Dmitri Kourliandski** (1976). Het stuk maakt deel uit van de *Maps of non-existent cities*-cyclus die hij schreef voor verschillende combinaties van instrumenten. Het is een poging een innerlijke geografie en topografie te ontwerpen, aldus Kourliandski. Oftewel, een innerlijke buitenwereld. 'We hebben allemaal een unieke relatie met de buitenwereld. In zekere zin creëren we die in overeenstemming met onze persoonlijke verwachtingen en voorkeuren. Ik ben ervan

overtuigd dat het proces van waarnemen vergelijkbaar is met dat van staren in het donker – terwijl je ogen aan het donker wennen, krijgen de objecten in de ruimte vorm. En je zult nooit weten of deze pasgeboren objecten echt zijn of verbeelding.' *Maps of non-existent cities. Bludenz* bestaat uit een grafische partituur die de musici uitnodigt van het ene klankobject naar het andere te bewegen en zo een uniek traject door het muzikaal materiaal af te leggen.

De Ierse componist en geluidskunstenaar **Barbara Ellison** (1973) heeft een bijzondere gave om door te dringen in de diepere lagen van klankobjecten, gemanipuleerde instrumenten, stemavatars en soundscapes afkomstig van de Noordpool tot aan de Amazone. Voor haar optreden in *The Grey Space* maakt Ellison een stuk dat speciaal op deze underground ruimte is toegesneden.

Het materiaal voor *Vocal Phantoms* bestaat uit samples van zowel echte mensenstemmen als computerstemmen uit voorleesprogramma's. In haar performance verkent Barbara Ellison de effecten van het obsessief herhalen van gesproken tekst. Spraakpatronen worden ritmes, en nieuwe betekenis ontstaat terwijl bestaande betekenis verglijdt in de eindeloze herhaling van fonemen, morfemen, woorden en hele of halve zinnen. Ellison speelt een creatief spel met het fascinerende fenomeen dat loops van vrijwel ieder willekeurig tekstfragment onvermijdelijk een 'muzikaal' karakter krijgen: woorden worden liedteksten, spraak wordt muziek, stemmen worden sonische fantomen.

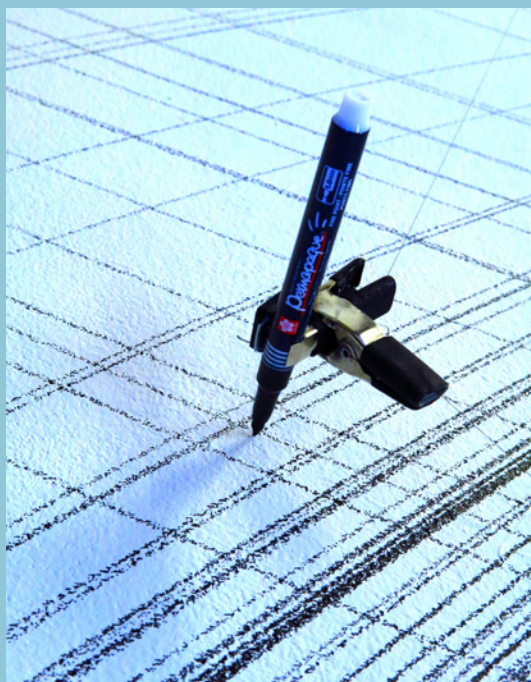
In this concert the **Matangi Quartet** aims to heighten the expressiveness and deepen the intimacy of the traditional string quartet. Through the use of prepared instruments, music boxes and the full sonic scope of string instruments the quartet conjures up a whole new soundscape.

Maps of non-existent cities. Bludenz was written by Russian composer **Dmitri Kourliandski** (1976). Throughout his successful international career, Kourliandski has made several previous appearances on the Dutch music scene: he won the Gaudeamus Award in 2003, sat on the Gaudeamus jury in 2013, presented lectures and master classes at several Dutch conservatoires and taught at the Young Composers Meeting in Apeldoorn in 2013.

For her composition *Four Souls: for String Quartet* Slovenian composer **Petra Strahovnik** (1986) was inspired by the poem *Dark Poet* by her compatriot Primož Markočič. Strahovnik obtained her master's degree at the Royal Conservatoire The Hague in 2014, where she studied with Martijn Padding and Peter Adriaansz. In her music she focuses on sonic exploration on the one hand and audience perception on the other. She has a keen interest in mechanical/electronic sounds that push the envelope of traditional perceptions of how music is experienced.

Irish composer and audio/visual artist **Barbara Ellison** (1973) uses both human voices and computer 'text-to-speech' sampled voices as tools and materials to explore and generate *Vocal Phantoms* through the intensive and extensive use of repetition. This performance focuses on the obsessive use of patterns of speech and the generation of rhythm and meaning, as well as the

breakdown of meaning, from the relentless repetition of morphemes, phonemes, words, sentences, and phrases. Ellison plays and creatively expands on the fascinating phenomenon that virtually any fragment of spoken speech, when looped and repeated, inevitably acquires a 'musical' character: words transforming into song, speech into music, voices into sonic phantoms.

The Drawing Machine

In The Grey Space vindt u The Drawing Machine, een installatie van componist en visueel kunstenaar **Tristan Perich** uit New York. Vorige maand toonde Perich dit werk als Young Artist in Focus van festival Rewire. In de festivaleditie van december 2017 (Dag in de Branding 46) werd een nieuw stuk van zijn hand uitgevoerd door pianoduo X88.

foto Irene Lantman , Wouter Vellekoop

20.15 KORZO

Something in this Universe

(solo performance)
Geneviève Murphy

'There is a place of creativity, of familiarity, and privacy. Disorder, order. Control. Perfectionism. It can be a room for one, for survival, for escape. There's music, dialogue, shame, embarrassment, danger, exposure, fun, abuse, health, torment and pleasure there. This place reveals your fear of death and a neglect towards yourself. It gives you a reason for taking time out, for enjoying your own company, for disappointing yourself, for cleaning, for eating, for hating, for sharing. Romance, finding excuses, making mistakes, being proud of yourself, for showing off, loving nature, keeping plants, judging others. For criticism, for learning from, for listening to, for looking at.'

Met deze associatieve opsomming geeft de Schotse componiste **Geneviève Murphy** de intieme sfeer weer van haar solo *Something in this Universe*, die ze heeft gemaakt onder begeleiding van de choreografe Nicole Beutler. Het recente werk van Murphy vloeit voort uit haar fascinatie voor psychologie en 'beperkingen'. Ze zoekt naar manieren om gevoelens, problemen en ervaringen te delen met het publiek – sensaties die overweldigend zijn, maar tegelijkertijd ongrijpbaar en onbegrijpelijk.

Something in this Universe gaat over de verleidelijkheid van dwangneurosen. Murphy creëert een eigen veilige ruimte, waar desondanks doodsangst, depressie en zelfverwaarlozing op de loer liggen. Een voorstelling over de dunne lijn tussen beheersing en destructie.

Concept, regie en muziek: Geneviève Murphy
Set design: Tim Vermeulen
Productie: Nicole Beutler Projects
Co-producenten: Veem House for Performance, Korzo
Mogelijk gemaakt door: Fonds Podiumkunsten
Geluidstechnicus: Joel Thurman
Artistiek advies: Stefan Prins, Nicole Beutler, Yannis Kyriakides
Dramaturg: Nienke Scholts
Met dank aan: Esther Snelder, BAU

In her solo performance *Something in this Universe* Scottish composer and performer **Geneviève Murphy** (1988) explores the addictive temptations of a compulsive disorder. She creates her own safe space, in which she is nevertheless beset by mortal fear, depression and self-neglect. Coached by Nicole Beutler projects, Murphy developed this performance about the thin line between control and destruction.

foto Michael Vincent

Petra Strahovnik

Het liefst vertelt de Sloveense componiste Petra Strahovnik (Celje, 1986) zo min mogelijk over haar muziek. Zelfs een titel geeft al te veel weg, vindt ze. 'Idealiter gaat een luisteraar open en vrij naar een concert en interpreteert zelf wat hij of zij hoort. Ook een titel beïnvloedt het verwachtingspatroon van de luisteraar. Dat wil ik eigenlijk vermijden.'

Voor Petra is muziek van jongs af aan verbonden met het onzegbare. 'Ik kom uit een muzikale familie, mijn moeder en grootmoeder waren beiden professionele musici. We hadden zelfs een familiekoor. Als vijfjarige begon ik met piano en ik merkte al snel dat muziek voor mij een belangrijk middel was om me uit te drukken. Gevoelens waar ik niet over kon praten, die ik niet kon uitleggen. Ik kom uit een religieuze streek en zo jong als ik was, stelde ik vragen over het leven, over God, over het bestaan. Ik was een kind met een filosofische inslag en muziek was een goede uitlaatklep.'

Ik was een kind met een filosofische inslag en muziek was een goede uitlaatklep

De piano bleek slechts het begin. Elk instrument dat ze in haar handen krijgt – viool, altviool, gitaar, orgel en percussie – maakt ze zich eigen. 'Terugkijkend realiseer ik me dat ik op zoek was naar klank. Elke keer dat ik iets componeerde, moest ik dat instrument en zijn vocabulaire leren kennen.'

Ze heeft geluk met haar muziekdocenten. Hoewel het muziekonderwijs in het dorp waar ze opgroeit traditioneel is, herkent de leraar haar talent en stimuleert haar om haar fantasie te volgen – ongewone combinaties van instrumenten of nog een stap verder: twee instrumenten en het geluid van water. 'Ook op het gymnasium had ik een leraar die me aanmoedigde. Hij liet me componeren, terwijl de anderen bezig waren met harmonieeler en solfège – vakken die ik moeiteloos deed.'

Op het moment dat ze naar het muziekacademie in Ljubljana gaat, weet ze al dat ze meer van de wereld wil zien. 'Tijdens mijn studie bezocht ik buitenlandse festivals, zoals Donaueschingen en Darmstadt. In tegenstelling tot nu waren de mogelijkheden in Slovenië voor hedendaagse muziek beperkt.'

Den Haag stond niet bovenaan Petra's lijstje. 'Ik wilde naar Berlijn, maar toen kwam ik Martijn Padding tegen in een klein dorp in Tsjechië. Hij vertelde mij over het Koninklijk Conservatorium: dat de opleiding *open minded* is, dat er interessante docenten werken, dat de medestudenten van over de hele wereld komen en dat het Nederlandse publiek openstaat voor nieuwe ervaringen.'

'Ik heb mijn *master* bij Martijn Padding en Peter Adriaansz gevolgd. Zij zijn totaal verschillende persoonlijkheden en dat is heel leerzaam geweest: dat maakt duidelijk dat je je eigen weg moet gaan. Het is moeilijk te zeggen of deze opleiding mijn muziek heeft veranderd. Ik probeer mezelf geen beperkingen op te leggen. Ik weet nooit wat het volgende stuk zal zijn.'

Petra Strahovnik, foto
Michael Vincent;
Saskia Lankhoorn, foto
Marijn Smulders

21.30 KORZO

Amaranthine

Petra Strahovnik – *Amaranthine*
Saskia Lankhoorn, piano

'We kunnen stellen dat *Plezier* een beweging is, een beweging waardoor de ziel als geheel bewust in haar normale staat van zijn wordt gebracht; en dat *Pijn* het tegenovergestelde is.' (Aristoteles)

Dit citaat van de Griekse filosoof Aristoteles zweeft boven de nieuwe compositie die **Petra Strahovnik** schreef voor pianiste Saskia Lankhoorn. Ruim tien jaar geleden raakte ze geïnteresseerd in het publiek dat naar haar muziek luisterde. Met andere woorden: de perceptie – een onderwerp dat haar tot dan toe nauwelijks had beziggehouden. 'Op een gegeven moment kwam een vrouw naar me toe die vertelde hoe ze zich had gevoeld bij het luisteren naar mijn muziek. Dat bleek precies dezelfde gemoedsgesteldheid als waarin ik het stuk had geschreven. Hoe was dat mogelijk? Die confrontatie wierp veel vragen op.'

Strahovnik wil onderzoeken in hoeverre de context waarin een kunstwerk wordt gepresenteerd, de perceptie beïnvloedt. De maatschappij – in de vorm van (sociale) media, reclame en politiek – schrijft ons voor wat we moeten voelen bij geluk, pijn, plezier. Maar in werkelijkheid, zonder die sociale omgeving, gaat het om puur persoonlijke ervaringen. Vertaald naar het artistieke proces: hetzelfde materiaal kan vanuit verschillende perspectieven worden bekeken. In elke nieuwe context ontstaat een nieuwe betekenis.

Op muzikaal niveau probeert ze dit idee vorm te geven door de klank van de piano elektronisch en akoestisch te manipuleren. Sterke magneten worden vlakbij de snaren geplaatst zodat deze (ver)buigen. Ook gebruikt ze *styrofoams** die geluiden vanuit het innerlijk van de piano uitvergrooten. Deze zogeheten *extended techniques* heeft ze in samenwerking met Saskia Lankhoorn ontwikkeld, omdat de manipulaties in de

praktijk nauw luisteren: kleine verschillen in het prepareren van de vleugel geven een groot verschil in resultaat.

Petra Strahovnik nodigt de bezoeker uit om onbevangen te luisteren en zo nieuwe klankwerelden te ontdekken, nieuwe ideeën op te doen en zelfs nieuwe hersenconnecties tot stand te brengen.

Dit nieuwe werk van Petra Strahovnik is speciaal voor Saskia Lankhoorn gecomponeerd in opdracht van de Gaudeamus Muziekweek en de Johan Wagenaar Stichting/Festival Dag in de Branding.

** halve bollen van polystyreen (piepschuim) worden geplaatst op de speakers en op de piano zelf. Dit materiaal bestaat voor 98% uit stilstaande lucht. De objecten fungeren als een soort mechanische 'speakers', omdat ze zachte geluiden versterken.*

'We may lay it down that Pleasure is a movement, a movement by which the soul as a whole is consciously brought into its normal state of being; and that Pain is the opposite.' (Aristoteles)

In **Petra Strahovnik's** view our daily lives are a constant stream of 'mental rapes' by the media, advertising, politics and the myriad types of manipulation in the world today. Pleasure, pain or happiness – society will tell us what to think and feel when we hear these words.

In her new composition for piano and electronics, written especially for Saskia Lankhoorn, Petra Strahovnik aims to create a safe haven, far from this world of imposed experiences: 'Tune in and listen. Experience new soundscapes, new ideas, and new neural connections. Feel what it's like to see the world from a new and different perspective.'

This new composition by Petra Strahovnik was co-commissioned by the Gaudeamus Foundation and the Johan Wagenaar Foundation/Festival Dag in de Branding.

Sofia Goebaidolina, foto F. Hoffmann-La Roche Ltd

Verwacht: Editie 49
5 & 6 oktober 2018

Goebaidolina festival

In oktober 2018 is de Russische componiste **Sofia Goebaidolina** te gast in Den Haag op uitnodiging van het New European Ensemble. Goebaidolina is een internationaal befaamd componiste en boegbeeld van de nieuwe muziek uit de tweede helft van de 20ste eeuw. Het New European Ensemble presenteert samen met Festival Dag in de Branding, het Residentie Orkest, en het Koninklijk Conservatorium een portret van deze wereldberoemde 86-jarige componiste. Goebaidolina staat bekend om de integere mystieke kracht van haar composities die vaak gekoppeld zijn aan religieuze thema's. Ze wil met haar werk een brug slaan naar het hiernamaals. Op het programma staan enkele van de belangrijkste kamermuziek

en ensemblestukken uit haar oeuvre waaronder de recente werken *Pilgrims*, *Sotto Voce* en *Repentance* gekoppeld aan eerdere werken zoals *Concordanza*, *Hommage a T.S. Elliot*, *Fachwerk* en vele andere.

Het Residentie Orkest opent het festival op vrijdagavond 5 oktober in het Zuiderstrandtheater met een uitvoering van *Offertorium*.